

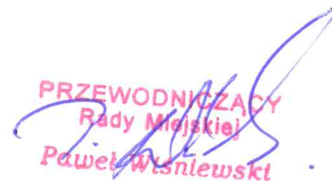
**UCHWAŁA NR XXIV/546/2020
RADY MIEJSKIEJ W NAKLE NAD NOTECIĄ**

z dnia 27 sierpnia 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Nakło nad Notecią

Na podstawie art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 256, poz. 695 i poz. 1298) Rada Miejska w Nakle nad Notecią uchwala, co następuje:

- § 1. Uznać za bezzasadną skargę mieszkańca Gminy Nakło nad Notecią na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Nakło nad Notecią.
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Nakle nad Notecią do zawiadomienia Skarżącej o sposobie rozpatrzenia skargi.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej
Paweł Wisniewski

Uzasadnienie

Do Rady Miejskiej w Nakle nad Notecią wpłynęła skarga na działalność Burmistrza Miasta i Gminy w Nakle nad Notecią. Przedmiotem skargi jest naruszenie praworządności w związku z bezprawnym zajęciem części działki nr [] położonej w [] oraz naruszenia prawa własności.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność burmistrza jest rada gminy. Mając powyższe na uwadze Rada Miejska w Nakle nad Notecią przystąpiła do rozpoznania przedmiotowej skargi. Stosownie do § 79 ust. 5 pkt 1 Statutu Miasta i Gminy Nakło nad Notecią Przewodniczący Rady Miejskiej przekazał skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. Komisja miała za zadanie zbadanie zarzutów podniesionych w skardze oraz zajęcie stanowiska co do jej zasadności. Komisja w oparciu o analizę przeprowadzoną na podstawie dostępnych dokumentów, wyjaśnień i aktualnie obowiązujących przepisów w materii objętej skargą sformułowała wniosek o uznanie jej za bezzasadną.

Komisja podczas rozpatrywania skargi ustaliła, że:

1. Oddała Skargę w zakresie "braku decyzji zatwierdzającej podział tej działki" ze względu na brak wniosku o taki podział działki ze strony właściciela działki.

2. Oddała Skargę w części "nie prowadzenia jakichkolwiek negocjacji związanych z wysokością odszkodowania", gdyż nie można w tym momencie mówić o żadnym odszkodowaniu bez wcześniejszego złożenia wniosku o podział działki przez właściciela. W sprawie braku negocjacji co do zamiany gruntów lub wykupu taka odpowiedź została wnioskodawczyni udzielona w roku 2018 wraz z możliwościami rozwiązania problemu.

3. Oddała Skargę w części "doprowadzenia do zniszczenia znaku granicznego". Po przywróceniu przejezdności drogi [] zniszczonej przez prowadzenie akcji ratowniczej podczas gaszenia pożaru lasu przy tej ulicy kamień graniczny został umiejscowiony w miejscu zgodnie z przepisami prawa. Nie została wg ustaleń komisji naruszona ochrona z art. 277 k.k.

4. Oddała Skargę w zakresie "naruszenia praworządności polegającej na bezprawnym zajęciu części działki nr [] położonej w [] Komisja ustaliła, że Burmistrz w ocenie komisji nie naruszył art. 7 Konstytucji R.P., który to stanowi zasadę legalizmu (praworządności). Rzeczywiście WSA

w Szczecinie (I SA/Sz 654/19) w sposób jednoznaczny wskazuje kiedy działanie organu administracyjnego należy uznać za niezgodne z prawem. Podstawą działania Burmistrza w w/w sprawie jest art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zgodnie z którymi zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych Gminy oraz art. 7 ust. 1 pkt 14, który stanowi m.in. zadania własne: "porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania gminnego magazynu przeciwpowodziowego". Zajęcie - wykorzystanie - części działki (pasa drogowego) przez Burmistrza miało na celu realizację podstawowego zadania Gminy zgodnie z przepisami prawa (bezpieczeństwo publiczne mieszkańców). Było to działanie po skutkach żywiołu pożarowego oraz wniosku mieszkańców ul.

5. Oddała Skargę w zakresie "naruszenia prawa własności - art. 21 i 64 Konstytucji RP", gdzie skarżąca nie powołuje się na pełne brzmienie tego przepisu. Zdaniem komisji Skarżąca nie do końca zwraca uwagę na ograniczenia własności (art. 64 ust. 3 Konstytucji RP). Na ograniczenia te wskazuje NSA w wyroku z dnia 5 kwietnia 2017 r. - sygn. akt. II OSK/2047/15, w którym wskazał, że "Prawo własności jest chronione konstytucyjnie, jednakże nie jest prawem bezwzględny". Sąd wskazał, "że własność może być ograniczona, tyle że tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie, w jakim nie narusza to istoty prawa własności, a więc z poszanowaniem zasady proporcjonalności, zakazem nadmiernej w stosunku do chronionej wartości ingerencji w sferę praw i wolności jednostki. O ograniczeniach prawa wolności stanowi Konstytucja RP w art. 31 ust. 3, w którym to wskazuje m.in. na "jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób". Zajęcie części działki skarżącej (pasa drogowego) przez Gminę wg oceny komisji nie narusza przepisów Konstytucji RP tj., art. 31 ust. 3 i art. 64 ust. 3. Takie działanie ma bezpośredni związek z klęską pożarową lasu na ul. akcją ratowniczą oraz doprowadzeniem drogi dojazdowej do stanu przejezdności dla mieszkańców tej ulicy (złożony wniosek przez mieszkańców w jeden dzień po pożarze lasu).

W związku ze skargą mieszkanki naszej gminy komisja widzi rozwiązanie i wyjście z tejże problematycznej sytuacji. Istnieje możliwość podjęcia przez Gminę dialogu z wnioskodawczynią w celu wydzielenia działki drogowej (część działki na wniosek zainteresowanej. W ten sposób można rozpocząć działania w celu uzyskania za obopólną zgodą: wydzielenia działki, przejęcia części działki, pokrycia kosztów podziału, uzyskania odszkodowania oraz rozpoczęcia dialogu w celu sprzedaży pozostałej części działki. Na powyższe działania wymagana jest zgoda Rady Miejskiej w Nakle nad Notecią. Komisja "uzyskała dobrą wolę" ze strony Gminy w celu sprawnego rozwiązania

problemu skarżącej dla dobra jednostki, jak i społeczności lokalnej. Prawo w tym względzie stanowi, że działania winny rozpocząć się na wniosek właściciela nieruchomości.

Skarżącą poucza się o treści przepisu art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, zgodnie z którym w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania Skarżącej.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Antoni Żygowski

